

Arrest

nr. 30 025 van 17 juli 2009
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de stad Antwerpen, vertegenwoordigd door het College van burgemeester en schepenen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 26 mei 2009 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 11 mei 2009 van de gemachtigde van de burgemeester van de stad Antwerpen *“om geen F kaart af te leveren”*.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 juni 2009, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 juli 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. PEPERMANS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. COEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster diende op 20 juli 2007 een aanvraag in tot vestiging in functie van haar minderjarig Belgisch kind

1.2. Op 23 juli 2007 nam de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken de beslissing tot weigering van de vestiging.

1.3. Op 28 september 2007 meldde verzoekster zich aan bij de vreemdelingendienst van de stad Antwerpen om een nieuwe aanvraag tot vestiging in te dienen. De mogelijkheid om een tweede aanvraag tot vestiging in te dienen werd evenwel door de gemachtigde van de burgemeester van de stad Antwerpen aan verzoekster ontzegd.

1.4. Op 26 oktober 2007 verstuurde verzoekster een aangetekend schrijven naar de stad Antwerpen met de mededeling dat zij zich had aangemeld met de vraag opnieuw een aanvraag tot vestiging te kunnen doen, doch dat zij “wandelen werd gestuurd.” Deze brief bleef onbeantwoord.

1.5. Wegens het onbeantwoord blijven van haar brief van 26 oktober 2007 richtte verzoekster een schrijven naar de ombudsvrouw van de stad Antwerpen.

1.6. Op 13 februari 2008 ontving verzoekster een schrijven van de ombudsvrouw met in bijlage het antwoord van de adjunct-districtssecretaris van 1 februari 2008. Uit deze brief bleek het volgende:

“(...) Mevr. A. heeft op 20 juli 2007 inderdaad een vestigingsaanvraag op grond van art. 40 VW (vreemdelingenwet) gedaan. Deze werd op 23 juli 2007 geweigerd door DVZ Brussel (bijlage 20 met bevel om het grondgebied te verlaten), en betekend aan mevr. A. op 9 augustus 2007. De weigering gebeurde op basis van het feit dat een minderjarig kind onmogelijk een ouder ten laste kan nemen. Op dat moment wordt betrokkene geïnformeerd over de beroepsmogelijkheden (staat vermeld op de betekende beslissing). Mevrouw had een termijn van één maand om beroep in te dienen. Mevrouw diende nooit beroep in. Betrokkene wenst nu op basis van dezelfde grond een nieuwe aanvraag te doen (nl. het minderjarig kind). Dit dossier zal onmiddellijk terug geweigerd worden door de DVZ Brussel, als dit zou gebeuren. Een zelfde aanvraag op een zelfde grond schendt het principe “non bis in idem”. De te voeren procedure is een aanvraag op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet (regularisatie op basis van uitzonderlijke humanitaire omstandigheden). (...)”

1.7. Verzoekster diende op 12 maart 2008 een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen tegen de beslissing van de gemachtigde van de burgemeester van de stad Antwerpen om de nieuwe aanvraag tot vestiging niet in ontvangst te nemen.

1.8. Op 18 augustus 2008 nam de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij verzoekster werd gemachtigd tot een verblijf van een jaar en de beslissing tot afgifte van een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister (A-kaart).

1.9. Bij arrest nr. 19 964 van 4 december 2008 vernietigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de beslissing genomen door de gemachtigde van de burgemeester van de stad Antwerpen van 1 februari 2008 “houdende de afwijzing van een aanvraag tot vestiging.”

1.10. Op 11 mei 2009 meldde verzoekster, die van oordeel was dat er vijf maanden na het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen een beslissing diende genomen te worden omtrent haar mogelijkheid om zich te vestigen, zich in het gezelschap van haar raadsman aan bij de dienst vreemdelingenzaken van de stad Antwerpen. Verzoekster werd op de hoogte gesteld van het feit dat er instructies zouden worden gevraagd aan de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid. Zij interpreteert dit antwoord als een mondelinge weigering om een F-kaart af te leveren.

Dit is de bestreden beslissing

1.11. Op 14 mei 2009 deelde de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid het volgende mee aan de gemachtigde van de burgemeester van de stad Antwerpen:

“(...) Hierbij wil ik melden dat betrokkene een nieuwe aanvraag (bijlage 19ter) mag indienen. Dit naar aanleiding van het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Daar betrokkene reeds in het bezit is van een A-kaart, moet geen AI worden afgeleverd. Gelieve op de bijlage 19ter alle bewijzen te vermelden (storting van kind aan moeder, betrokkene niet ten last ocmw, inkomsten kind, ...). (...)”

1.12. Op 29 mei 2009 diende verzoekster een nieuwe aanvraag in tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie.

2. Over de ontvankelijkheid

In tegenstelling tot wat verzoekster lijkt te veronderstellen kan uit het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 4 december 2008 niet afgeleid worden dat zij voorafgaand aan dit

arrest rechtsgeldig een aanvraag tot vestiging indiende waaruit bepaalde rechten zouden voortvloeien. In het arrest van de Raad van 4 december 2008 wordt immers slechts vastgesteld, dat de gemachtigde van de burgemeester van de stad Antwerpen, ondanks het feit dat hij hier wettelijk toe verplicht was, weigerde om een herhaalde aanvraag tot vestiging in ontvangst te nemen en werd besloten tot de vernietiging van deze beslissing. De vernietiging van deze weigeringsbeslissing impliceert derhalve dat de gemachtigde van de burgemeester van de stad Antwerpen een nieuwe beslissing diende te nemen omtrent het al dan niet aanvaarden van een herhaalde aanvraag tot vestiging. In dit verband kan erop gewezen worden dat in het arrest waarnaar verzoekster verwijst uitdrukkelijk wordt gesteld dat *“verwerende partij (...) een beslissing heeft genomen om de aanvraag vestiging op basis van artikel 40, §6 van de Vreemdelingenwet niet in ontvangst te nemen”* en dat *“(d)e nietigverklaring van de mondelinge weigeringsbeslissing (...) in principe (zal) leiden tot het wel in ontvangst nemen van de aanvraag tot vestiging.”* Aangezien verzoekster zich pas op 11 mei 2009 opnieuw aanmeldde bij de vreemdelingendienst van de stad Antwerpen en gelet op de draagwijdte van het arrest van de Raad van 4 december 2008 kan zij niet voorhouden dat zij voordien reeds een tweede aanvraag tot vestiging indiende, dat het bestuur naliet deze aanvraag binnen een termijn van vijf maanden af te wijzen en dat dit impliceert dat haar verzoek als ingewilligd diende beschouwd te worden.

Waar verzoekster stelt dat zij de beslissing om haar geen F-kaart af te leveren aanvecht, kan de Raad slechts opmerken dat een dergelijke beslissing, noch impliciet, noch expliciet werd genomen en het beroep derhalve zonder voorwerp is.

In de mate dat verzoekster ook nog lijkt te willen aangeven dat de burgemeester van de stad Antwerpen op 11 mei 2009, door te stellen dat hij eerst een aantal inlichtingen diende in te winnen, opnieuw weigerde om haar verblijfsaanvraag in ontvangst te nemen, moet worden geduid dat zij geen belang meer heeft bij het ingestelde beroep. Het is immers niet betwist dat verzoekster op 29 mei 2009 een aanvraag tot het verkrijgen van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie heeft kunnen indienen.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien juli tweeduizend en negen door:

dhr. G. DE BOECK, wnd. voorzitter,
 rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK